

АЛЛА КОСТОГРИЗ:

«Навіть маленька сільська школа завдяки цьому конкурсу отримає нагоду реалізувати цікавий проект у своєму закладі»

5

ВІДБУЛАСЯ ПОЗАЧЕРГОВА СЕСІЯ МІСЬКРАДИ

3

НАРОДНІ ДЕПУТАТИ УКРАЇНИ ЗАВІТАЛИ ДО РЕШЕТИЛІВКИ

2

РешетилівщинаUA

#36(226) від 8 вересня 2022 року Газета твоєї громади

Найкраща районна газета країни 2021 року за версією Національної спілки журналістів України

ПОНОВИЛИ РОБОТУ АВТОБУСНІ РЕЙСИ ІЗ ПОЛТАВИ ДО РЕШЕТИЛІВКИ

2

«МИ ДІТИ ТВОЇ, УКРАЇНО!»: У МІСТІ ВЛАШТУВАЛИ СВЯТО ДЛЯ ДІТЕЙ

4

ЄВГЕН ЗИМОГЛЯД:

«Гори – мов наркотик, який одного разу увів у організм й він лишається в твоїй крові на все життя»

9

ЗСУ НАСТУПАЮТЬ Й «ХІРУРГІЧНО» ЗВІЛЬНЯЮТЬ ПІВДЕНЬ

Вже який день вся увага українців прикута до Херсону та сусідніх південних областей, де наслідили непрошені гості з рф ще й спробували встановити свої порядки. Там ЗСУ насипають московитам по саме «не балуйся» — і потихеньку, село за селом, звільняють від ворога тимчасово окуповані населені пункти. Всі українські пабліки облетіло фото з бійцями ЗСУ, котрі встановлюють прапор на даху районної лікарні у звільненому в понеділок Високопіллі. Одним із тих, хто піднімав прапор, був

боець із Полтавщини Ян Щаблій. А ще можна вічно дивитися, як на відео у херсонських соняхах працює українська артилерія, розносячи під нуль склади та командні пункти росіянців. До слова, за 195 днів повномасштабного вторгнення окупанти вже перетнули позначку у 50 тисяч загиблими. Лише за перші чотири дні наступу на південному напрямку, українці здвохсотили щонайменше 1,5 тисячі російських вояків. І це лише початок. Хоча у виступах кремлівських пропагандистів та

путінських воєначальників «спеоперація» й надалі «триває за планом». Цього тижня на мокшанських болотах вчергове завили через нову мешканку будинку, що в Лондоні на вулиці Даунінг-стріт, 10. Проте, хто така нова прем'єрка Великобританії Ліз Трасс, про легендарного мисливця на нацистів, який долучився до розслідування злочинів рашистів проти українців, події на Півдні, нові ІПСО та життя українців у окупації і в тилу детальніше читайте на 6-ій сторінці нашого видання.

Передплачуйте
улюблену газету
«Решетилівщина.UA»!

Передплатний індекс —
60841
(24 грн на місяць)

ЛЮДИ / ПОДІЇ / ФАКТИ

Під час проведення конкурсів та інтерактивів на ReLIFE FM вдалося зібрати для ЗСУ понад 170 тисяч гривень

На місцевій радіостанції *ReLIFE FM* підвели підсумки літньої кампанії зі збору донатів на потреби ЗСУ.

За ці три місяці радійники за підтримки партнерів організували 5 масштабних благодійних ініціатив, виручені кошти з яких спрямували на підтримку ЗСУ.

Серед проведених *ReLIFE FM* доброчинних інтерактивів — конкурс «Допоможемо ЗСУ», де організаторам та учасникам вдалося зібрати 34 684 грн.

«ЗРОБИ ВНЕСОК У ВЛАСНИЙ СПОКІЙ! Нас об'єднує підтримка ЗСУ!» — 11 327 грн.

Під час благодійного концерту в форматі *LIVE SESSION* проекту «*UKIE'Z*», який відбувся наживо у студії місцевої радіостанції, глядачі задовали для підтримки наших

військовослужбовців — 72 000 грн (!).

Далі був благодійний аукціон «Донатимо на ЗСУ», під час якого вдалося зібрати 2 723 грн.

Мегапозитивним і видовищним став футбольний матч на підтримку ЗСУ, у якому зіграли ФК «Вінілосховище» (Решетилівка) — ФК «Збірна Шоу-Бізнесу» (Полтава). Тоді небайдужі решетилівці, гості нашого міста і безпосередньо учасники змагань разом задовали 54 тис. грн.

Отож, завдяки благодійним ініціативам на *ReLIFE FM* на підтримку ЗСУ та волонтерів, які трудяться задля нашої спільної перемоги, вдалося зібрати 174 734 грн.

Команда медійників дякує усім, хто долучився до

розіграшів та благодійних ініціатив радіостанції. Особливу вдячність на *ReLIFE FM* висловлюють партнерам — Решетилівській майстерні «Соломія», Решетилівському професійному художньому ліцею, проекту Олександра Біленького «Вінілосховище», гурту «Жадан і собаки», ВК «Решетилівка», ФК «Ворскла», магазину «П'ятачок», фотографині Альоні Пархоменко з Решетилівки, магазинам «КаваПолтава» та «Гайдамака».

Як зауважив директор ФМ-ки Ігор Петраков, на досягнутому не зупинятимуться і попереду на нас чекає не менш продуктивна осінь, тож слідкуйте за анонсами і беріть участь.

Юлія ГРИНЧЕНКО

Народні депутати України завітали до Решетилівки та передали медичні препарати

Минулого тижня народні депутати України Володимир Іванов, Віталій Безгін, Вячеслав Рубльов та Олександр Качура відвідали Решетилівку, де зустрілися із головою Полтавської обласної ради Олександром Біленьким та керівником Решетилівської громади Оксаною Дядюною. У рамках своєї поїздки народні обранці передали

нашій громаді медичні препарати.

«Дуже вдячні за допомогу. Знеболювальне та антибіотики стануть в нагоді нашим захисникам. Усе відправлено на передову хлопцям, які зараз боронять Україну, не шкодуючи власного здоров'я та сил», — зазначила голова громади Оксана Дядюнова.

У рамках візиту народні обранці відвідали Всеукраїнський центр вишивки та килимарства, де разом із головою обласної ради Олександром Біленьким обговорили питання включення вишивки «білим по білому» до нематеріальної культурної спадщини ЮНЕСКО.

«Решетилівська вишивка „білим по білому“ повинна увійти до переліку нематеріальної культурної спадщини ЮНЕСКО!». Саме такими враженнями ділилися між собою гості Всеукраїнського центру вишивки та килимарства, народні депутати України Володимир Іванов, Віталій Безгін, Вячеслав Рубльов та Олександр Качура. Важко не погодитися з колегами, сподіваємося на їх підтримку у реалізації спільної ідеї», — наголосив голова обласної ради Олександр Біленький.

Включення елементу до переліку нематеріальної культурної спадщини ЮНЕСКО — складний і тривалий процес, оскільки входження до цього переліку — це найвищий ступінь визнання.

Віта ШАФОРОСТ

Доїхати із Полтави до Решетилівки стало ще простіше: поновили роботу автобусні рейси

Із 2 вересня поновив рух автобусний рейс, що сполучає низку міст Полтавщини між собою: Полтава — Решетилівка — Кременчук — Миргород — Полтава. 09:40 — відправлення автобусного рейсу з центрального автовокзалу Полтави, 10:25 — відправлення з автостанції Решетилівки (вул. Шевченка, 5), 13:15 — відправлення з автовокзалу Кременчука (вул. Театральна, 32/6), 16:20 — відправлення з автостанції Миргорода (вул. Воскресінська, 9).

Маршрут руху автобуса: Полтава, Решетилівка, Дружба, Буняківка, Хорішки, Дяченки,

Йосипівка, Запсілля, Кременчук, Семенівка, Хорол, Миргород, Велика Багачка, Красногорівка, Білоцерківка, Поділ, Решетилівка (траса), Полтава.

Також 4 вересня відбулися зміни у розкладі руху недільного автобусного рейсу з Полтави до села Остап'є. Відтепер 13:05 — відправлення автобусного рейсу з центрального автовокзалу Полтави. Маршрут руху автобуса: Полтава, Решетилівка, Глибока Балка, Лобачі, Поділ, Коноплянка, Бірки, Остап'є. Автобусний рейс виконується кожної неділі.

Також, нагадуємо, що до села Остап'є можна доїхати з Полтави і іншими автобусними рейсами. 08:00 — Полтава—Остап'є, рейс виконується у суботу. 15:45 — Полтава—Остап'є, рейс виконується у п'ятницю.

Дізнатися більше про графік руху на потрібний вам день та придбати квитки можна у кілька способів: у касах автостанції Решетилівки та центрального автовокзалу Полтави, або за допомогою операторів контакт центру. Телефонуйте: (095) 228-0000, (096) 228-0000, (063) 228-0000.

Михайло ЧУБ

Наша громада продовжує підтримувати військових Харківщини

Майже щотижня небайдужі жителі Решетилівщини збирають гуманітарну допомогу для наших захисників. Решетилівські господині, не покладаючи рук готують домашню випічку, соління, збирають свіжі овочі та фрукти. Централізовано ці всі «дари» відправляються на передову до наших військових. За доброю традицією, кожен гуманітарний вантаж підкріплюють дитячими патріотичними малюнками.

«Була така кількість продуктів, що довелося перевозити 3-ма автомобілями, а ще і не все змогли забрати. Дякуємо безмежно! Висловлюємо щиро вдячність колективу школи села Покровське за постійну допомогу, небайдужим решетилівцям Аліні Бодні, Ользі Яресько, Аліні Перепелиці, Вікторії Шкурूपій, Юлії Горпинченко, Катерині Остапенко, Оксані Осінській, Валерії Коровійній. Вдячність жителям сіл Шевченкове, Капустяни, Федіївка, Лучки та Євангельським Християнам Баптистам

з міста Решетилівка. Діткам окрема подяка за малюнки і оберіги», — зазначає волонтер Віта Приходько.

Уже неможливо підрахувати, скільки тонн гуманітарної допомоги направили небайдужі жителі нашої громади на передову. Щоразу наші господині невтомлюються повторювати, що готові працювати та годувати захисників до самої перемоги.

Віктор БЛОКІНЬ

КРИМІНАЛ ТА НАДЗВИЧАЙНІ ПОДІЇ

За повідомленням Нацполіції, у період 29 серпня по 5 вересня у Решетилівський громаді зареєстрували 71 повідомлення про кримінальні правопорушення та інші події. Із них 9 внесено до Єдиного реєстру досудових розслідувань за ознаками кримінальних правопорушень. Нагадуємо номери телефонів, за якими Ви маєте можливість повідомляти інформацію щодо місця перебування

зниклих людей, а також відомі Вам обставини вчинення злочинів або порушення публічного порядку: (05363) 2-50-72 (чергова частина Решетилівського ВП) або 102.

Як повідомляє Решетилівська служба порятунку, протягом тижня в громаді сталося дві надзвичайні події — 31 серпня та 3 вересня горіло несанкціоноване сміттєзвалище поблизу села Литвинівка.

ЛЮДИ / ПОДІЇ / ФАКТИ

На позачерговій сесії міської ради схвалили ряд важливих питань

1 вересня у Решетилівській міській раді відбулося пленарне засідання 25 позачергової сесії Решетилівської міської ради 8 скликання. Під головуванням керівника міста Оксани Дядюнової розглянули понад 20 питань порядку денного.

Зокрема на розгляд депутатів було внесено блок земельних питань за запитами громадян. Чимало питань стосувалися галузі освіти. Так, народні обранці затвердили персональний склад Піклувальної ради закладів освіти Решетилівської міської ради, підтримали рішення про використання коштів, що надаються на умовах співфінансування територіальною громадою в рамках реалізації Швейцарсько-українського проекту *DECIDE* у 2022 році, надали дозвіл на використання шкільного автобуса для здійснення заходів правового режиму воєнного стану.

Також під час сесії затвердили програму про перебування ВПО у нашій громаді. Схвалили проект, який подається до Міністерства розвитку громад та територій України на конкурсний відбір проектів, фінансування яких може здійснюватися за рахунок субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам у рамках Програми з відновлення України у 2022 році, а також внесли зміни до бюджету Решетилівської

територіальної громади для забезпечення комфортної життєдіяльності громади.

Зокрема здійснено перерозподіл бюджетних коштів із капітальних видатків, по яких не проводяться платежі у зв'язку з воєнним станом на придбання 4-х генераторів, які стануть незамінними на випадок аварійного відключення світла. Кожен з них коштує до 160 тисяч гривень. Ще 200 тисяч гривень виділили на облаштування житла для вимушено переміщених осіб.

На заробітну плату Службі у справах дітей, КП «Покровський комунгосп», Решетилівський краєзнавчий музей спрямували невраховану в бюджеті суму на виплату індексації.

Також депутати виділили Решетилівській центральній лікарні 100 тисяч гривень на проходження медогляду військовозобов'язаних, 30 тисяч гривень — на проведення електромонтажних робіт у підвальному приміщенні хірургічного відділення та 99 тисяч гривень — на придбання засобів індивідуальної гігієни інвалідам та дітям з інвалідністю.

Крім того, було уточнено показники коштів, які надійшли з обласного бюджету на відшкодування затрат на енергоносії в приміщеннях закладів освіти, де проживають ВПО в сумі 76 тисяч гривень.

Юлія ГРІНЧЕНКО

Відбулося засідання виконавчого комітету міськради

31 серпня під головуванням Решетилівського міського голови Оксани Дядюнової відбулося засідання виконавчого комітету Решетилівської міської ради.

У ході роботи члени виконавчого розглянули ряд питань про життєдіяльність громади.

Зокрема на засіданні заслухали звіт про роботу ЦКД «Оберіг» за 2021 рік та 1 півріччя 2022 року.

Визначили плату за навчання в дитячій школі

мистецтв Решетилівської міської ради на 2022–2023 навчальний рік та проаналізували

стан розрахунків за житлово-комунальні послуги підприємствами, установами, організаціями та населенням громади.

Також учасники засідання розглянули питання про роботу відділу освіти Решетилівської міської ради щодо підготовки закладів дошкільної, загальної середньої та позашкільної освіти до 2022–2023 н.р. та інші питання порядку денного.

Юлія ГРІНЧЕНКО

Коротко про головне

Нові правила виїзду чоловіків-студентів, які навчаються закордоном

Чоловіки-студенти, які навчаються закордоном за денною чи дуальною формою навчання, але не змогли вчасно продовжити навчання через війну, оскільки перебували в Україні — мають право на виїзд.

Для цього потрібно мати: студентський квиток або студентську візу, перекладені та нотаріально засвідчені документи, що підтверджують навчання в іноземному вузі; військово-облікові документи із записом про надання відстрочки від призову та довідку, видану територіальним центром комплектування та соціальної підтримки для виїзду за кордон студентів.

МОЗ дозволить друге бустерне щеплення від COVID для всіх громадян

Очікується, що відповідне рішення ухвалить вже у вересні, повідомляє головний санітарний лікар. На сьогодні другу бустерну дозу рекомендують робити лише літнім людям і тим, у кого є супутні захворювання.

«Швидше за все, буде прийнято рішення про розширення другого бустера на всіх. Ми будемо рекомендувати і давати можливість робити другий бустер для всіх людей в залежності від їх бажання. Така опція буде надана, думаю, до середини вересня», — зазначає Кузін.

31 жовтня військово-зобов'язаним жінкам не можна буде виїжджати закордон

«Оскільки ми наближаємося до стандартів НАТО, ми йдемо до них не лише у зброї, а й у військово-обліку. Цей облік є однаковим як для жінок, так і для чоловіків», — підтвердив юрист Міноборони України Володимир Смілка.

Наразі Міноборони досліджує, чи потрібно робити окремий облік для жінок та як організувати медкомісію. Тому слід очікувати на законодавчі зміни.

Благодійна організація World Central Kitchen припиняє роботу на Полтавщині

Організація продовжить працювати на найгарячіших напрямках в Україні.

За шість місяців компанія витратила понад 350 мільйонів доларів, зробивши понад 130 мільйонів порцій їжі у 8 країнах, виготовили понад два мільйони продуктових наборів.

Зокрема, 26 серпня у Решетилівці вимушено переміщеним особам вдруге видавали продуктові набори від гуманітарної організації «World Central Kitchen». Загалом тоді продуктові набори отримали 1100 осіб. Він складався з крупи, цукру, згущеного молока, солодких батончиків, хлібців, соняшникової олії, молока, консервів. Його вага понад 10 кг.

Організація продовжить працювати на деяких територіях країни. Це Київська, Чернігівська, Сумська, Харківська, Донецька, Луганська, південна частина Дніпропетровської (Нікополь, Марганець), Запорізька, Миколаївська та Херсонська області.

Волонтери Решетилівки розпочали виготовлення сухих борщів для фронту

Голова ГО «Спілка учасників АТО Решетилівщини» Олега Мотузка спільно з волонтерами нашого міста інформували, що розпочинають виготовляти сухі борщі на фронт. Організатори зазначають, що вітається будь-яка допомога. Можна поділитися інгредієнтами для страви (картопля, капуста, буряк, цибуля, часник, морква, спеції, томатна паста для одноразової заправки борщу), чи то допомогти фізично (у спілці ветеранів АТО), або ж допомогти з дому (засушити овочі для борщу у власній сушарці).

Юлія ГРІНЧЕНКО

Молодіжна рада Progress UA проводить благодійний аукціон

Молодіжна рада Progress UA, що діє при Решетилівській міській раді, наприкінці серпня оголосила про старт благодійного аукціону, щоб зібрати кошти на підтримку військових.

«Як і обіцяли, проводимо благодійний аукціон! У зв'язку з останніми подіями, наше військо потребує особливої підтримки у напрямку зброї, тому кошти ми направляємо фонду «Повернись живим». На кону — артилеристська гільза 122 калібру, яка прибула до нас із Курахівського напрямку на Донбасі, від військових 54 бригади», — йдеться у повідомленні.

За умовами аукціону, патріотично розмальовану гільзу отримає той, хто задонатить найбільшу суму фонду «Повернись живим», скрін «донату» відправляйте в месенджер Молодіжній раді. Взяти участь можна до 8 вересня включно.

Михайло ЧУБ

У суботу у місті планують організувати квест

Уже цієї суботи, 10 вересня, у центральному парку Решетилівки відбудеться квест. Взяти участь можна індивідуально та у команді з 2–3 осіб. Реєстрація обов'язкова за посиланням: <https://bit.ly/3wYKJ8T>. Старт о 18:30. Захід організовує Молодіжна рада Progress UA, що діє при Решетилівській міській раді, спільно із Решетилівським центром туризму.

«Осінь — не привід сидіти вдома, ми приготували для вас дещо цікаве. Участь у квесті

зможуть брати усі охочі від 12 років, молодші учасники мають бути у супроводі батьків. Протягом квесту ви виконаєте різноманітні завдання, найспритніші учасники отримають призи!» — йдеться у повідомленні.

На переможців чекають подарунки від партнерів заходу. Зокрема, 8 тренувань від Марини Пасічник, сертифікати на 200, 300 і 500 гривень від Aroma Resh, футболки від ReLife FM, сертифікат на 500

гривень від BARVA, сертифікати на 200, 300 і 500 гривень від Гайдамака-магазин.

Віктор БЛОКІНЬ

«Ми діти твої, Україно!»: у місті влаштували свято для дітей

Минулого тижня на ганку ЦКД «Оберіг» відбулось дитяче свято під назвою «Ми діти твої, Україно!», присвячене 31-й річниці Незалежності України. Спершу захід

планували провести безпосередньо до Дня незалежності, але через загрозу обстрілів по містах країни, усі заходи були перенесені на іншу дату, або скасовані взагалі.

На свято завітали діти разом із батьками із нашої громади. Для них виступали дитячі творчі колективи Решетилівки, зокрема, були пісенні та хореографічні постановки. Приємно, що учасники свята та гості були вбрані у національний одяг, чи не у кожного були патріотичні прикраси у синьо-жовтих кольорах.

Організатори заходу висловлюють вдячність у підготовці свята талановитим діткам і керівникам: народному вокальному колективу «Валентина» Будинку дитячої та юнацької творчості (керівник Леся Ілієва), фольклорному ансамблю «Живий звук» Дитячої школи мистецтв (керівник Людмила Гончар), хореографічному колективу «Dance Studio» (керівники Іоланта Дюльгер та Марія Корінь).

Віта ШАФОРСТ

Волонтери передали на передову тепловізор та саперні лопати

Минулого тижня Решетилівський волонтерський центр передав військовим тепловізор, який придбали за рахунок благодійних пожертв від небайдужих громадян, а також закупили кілька саперних лопат за кошти, які виручили дітлахи із Покровського навчального закладу із продажу лимонаду.

«Інформую, що нещодавно до нашого волонтерського центру завітав Едуард Бодня, де йому особисто в руки передали тепловізор, кошти на який ми збирали всі разом! Також передали бліндажні свічки, які підготували мешканці нашої громади. Додали круп, засоби особистої гігієни та смаколики, які були в наявності. Дітлахи із Покровського — Нікіта, Поліна, Катя, Даша та

Руслан, долучилися до збору коштів, продавали лимонад, а виручені кошти в сумі 1550 грн попросили використати на потреби ЗСУ. Тим часом ми отримали запит щодо саперних лопат, куди і були витрачені ці кошти!» — зазначає волонтер Андрій Горобець.

Також волонтери продовжують збір коштів на покупку автомобіля для 5 штурмової бригади (Донецька область), де проходить службу Юрій Порубенський, житель села Пашенки нашої громади. Станом на 1 вересня надійшло 19 880 грн із потрібних 35 000 грн. Прохання долучатися до збору, банківська картка незмінна — 4441 1144 5667 6665.

Віктор БЛОКІНЬ

У Шамраївці виготовили обереги для захисників

Минулого тижня Шамраївська сільська бібліотека-філія спільно з Шамраївським будинком культури організували майстер клас по виготовленню патріотичних сердечок для місцевої молоді. Участь у заході взяло кілька дівчаток, які виготовили патріотичні сердечка-обереги для наших захисників. А також передали малюнки нашим військовим.

Ідея створювати обереги для захисників у нашій громаді набирає щодня все більшої популярності. Якщо навесні та влітку обереги створювали при Решетилівській центральній міській бібліотеці, то зараз чи не у кожному населеному пункті місцева учнівська молодь виготовляє для захисників стрічки-обереги,

браслети та створює патріотичні малюнки задля підняття бойового духу хлопців на передовій.

Віта ШАФОРСТ

АКТУАЛЬНЕ ІНТЕРВ'Ю

Алла КОСТОГРИЗ: «Навіть маленька сільська школа завдяки цьому конкурсу отримає нагоду реалізувати цікавий проект у своєму закладі»

Конкурсне та проектне життя на Полтавщині на час повномасштабної війни завмерло. Якщо у ЗМІ чи в телеграм-каналі голови обласної ради і з'являються повідомлення про реалізацію проектів, то йдеться про переможців минулорічних громадських бюджетів. Та це не про Решетилівку, бо маємо чудову новину — цього понеділка, 5 вересня, стартувало голосування за учнівські проекти у рамках конкурсу «Шкільний громадський бюджет-2022 Решетилівської міської територіальної громади». Голосування продовжиться до 19 вересня. У кожного мешканця громади є три голоси, аби віддати їх за один проект чи різні. Детальніше про конкурс, про те, як він став можливим в умовах воєнного стану й про початок нового навчального року загалом ми говорили із начальником міського відділу освіти Аллою Костогриз.

— Алло Миколаївно, перш за все хочу привітати з початком нового навчального року. Не полишає враження, що ледь не кожне 1 вересня в Україні починається із випробувань та подолання перешкод. З якими труднощами і викликами доведеться працювати вчителям і діткам в умовах воєнного стану?

А. К.: Цей навчальний рік особливий тим, що вперше в житті кожного педагога ми розпочинаємо навчання під час війни. Тому й підготовка до нового навчального року не приносила такої радості, як зазвичай. І саме свято 1 вересня, коли готують новий одяг, вишиванки, роблять зачіски, дівчатка зав'язують бантики, всі очікують зустрічі з однокласниками чи знайомства із першою вчителькою, у багатьох викликало не радість, а тривогу. Тим більше що в засобах масової інформації поширювалися чутки, що саме цього дня очікується посилення обстрілів по всій Україні. Директори навчальних закладів запитували напередодні, чи взагалі варто влаштовувати свято і чи робити його саме 1 вересня. Але завдяки ЗСУ все пройшло добре. До того ж кожен навчальний заклад сам визначав, чи проводити свято і в якому форматі, обирав місце для зустрічі. Тому в громаді День знань заклади проводили і 31 серпня, і 1 та 2 вересня, хто в онлайн, інші влаштовували очні зустрічі вчителів та учнів. Свята провели, враховуючи можливості, які мали, і з дотриманням усіх заходів безпеки. Виклики, що постали перед вчителями, можна говорити, що дуже і не змінилися із 24 лютого — продовжуємо працювати й давати знання в умовах, коли в країні йде війна.

— А в яких форматах працюють в таких умовах заклади освіти — очна форма навчання чи дистанційна?

А. К.: Навесні ми всі працювали дистанційно. З вересня ті навчальні заклади, де є підготовлені укриття і батьки хочуть, аби їхні діти відвідували заклади освіти очно, працюють оффлайн. На жаль, в нас є заклади, де укриття відсутні і немає жодної можливості їх зробити. З 1 вересня виклики стали дещо інші, бо одні батьки хочуть, аби їхня дитина ходила до школи і навчалася оффлайн. Інші — щоб навчання було дистанційне і дитина в жодному випадку не відвідувала школу. Тому нині остаточна форма навчання ще не визначена, заклади застосовують різні варіанти. До того ж виникли проблеми з постачальником продуктів: фірма, з котрою працювали торік, відмовилися надавати свої послуги. Їх не задовольняє логістика, пояснюють, що економічно не вигідно постачати продукти. Ми зараз працюємо з іншим постачальником, укладаємо відповідні угоди. Планували з директорами, що за два перші тижні навчання владнаємо всі проблемні моменти. Тобто, ті заклади, які працюють очно, будуть поступово переходити у звичний режим роботи — з харчуванням, групами продовженого дня, роботою гуртків. Добре, що заклади освіти мають автономію і з урахуванням побажань батьків можуть зробити гнучкий режим роботи, скоригувати розклад, щоб це було зручно і для батьків, і для дітей, і для вчителів.

Ми щодня моніторимо ситуацію щодо кількості дітей, які навчаються очно і дистанційно. Наразі кількість тих, хто відвідує навчальні заклади, збільшується. Розумію, що це величезна довіра батьків до педагогічних колективів, котрі все літо готували укриття до занять і мали велике бажання працювати очно. У тих закладах, де дистанційно лишається навчатися одна-дві дитини на всю школу, пропонують домашню форму навчання.

Тобто дитина освіти здобуває вдома і періодично вчителі проводять зрізи знань — дають контрольні чи тестові завдання.

— З міркувань безпеки ми не будемо називати заклади освіти, які працюють оффлайн, та скільки таких зараз у громаді?

А. К.: Загалом таких закладів 9 із 16. Вони практикують різні форми навчання, зокрема, і змішані. В одних закладах уроки проводять до обіду, після обіду переходять на дистанційне навчання. В інших чергують: один тиждень очно навчаються одні класи, інші — дистанційно, а наступного тижня класи міняються. Кожен заклад визначається, як їм краще, комфортніше й безпечніше працювати.

— Скільки зараз дітей ВПО пішли навчатися до шкіл громади?

А. К.: Станом на 1 вересня у нас було 2 719 дітей. З них внутрішньо перемішених осіб, які написали заяви і хочуть навчатися у наших закладах — 111. А ще є випадки, коли з Полтави батьки привозять у нашу громаду своїх школярів до бабусь та дідусів, аби діти не навчалися в обласному центрі дистанційно, а відвідували очно освітні заклади Решетилівської громади.

— Алло Миколаївно, як громада потрапила у проект DECIDE? Що передбачала співпраця до війни і на чому зараз зупинилися?

А. К.: Заявку на відбір у проект ми подали у 2020 році, пройшли серйозне сито відбору. А у 2021 році DECIDE визначився із переможцями. Загалом обрали чотири області, у кожній — по чотири громади, з яких одна міська і три сільські. З Полтавщини, окрім Решетилівської міської громади, у проект потрапили ще Білоцерківка, Терешки і Мачухи. Співпраця передбачала, наприклад, пілотування проекту «Навчаємося жити в громаді». Торік його реалізували у двох опорних закладах — ОЗ «Решетилівський ліцей імені І.Л. Олійника» та Покровський

опорний заклад загальної середньої освіти. У рамках цього курсу, окрім викладання, супроводу навчання вчителів, методичних матеріалів, діти під кінець навчального року мали написати міні-проекти, вартістю 10,5 тисяч гривень, а DECIDE повинен був допомогти їх реалізувати. Але минулий навчальний рік ми закінчували вже в умовах війни, тож проекти в травні реалізувати не вдалося. Та попри всі неприємні моменти DECIDE продовжує працювати, підтримувати та допомагати. Тож навіть ті проекти, над якими діти працювали в рамках пілотного курсу, планують все таки реалізувати до кінця цього календарного року.

— Проект «Шкільний громадський бюджет» теж відновився попри війну?

А. К.: Так, адже положення про цей конкурс міська рада затвердила на сесії ще в грудні. Цього ж місяця діти проходили навчання, у січні писали проекти, а 24 лютого мало відбутися останнє консультування і до 2 березня діти повинні були подати на конкурс готові проекти. Але через війну все призупинилося аж до липня.

Добре, що заклади освіти мають автономію і можуть зробити гнучкий режим роботи, щоб це було зручно і для батьків, і для дітей, і для вчителів.

Після відновлення проекту протягом липня та серпня учням довелося допрацювати свої проекти, оскільки кошториси, закладені станом на лютий, відчутно подорожчали у зв'язку зі зростанням цін. Сума на реалізацію проектів лишилися та ж: 550 тисяч гривень надає DECIDE в рамках гранту і 235 тисяч — це співфінансування з міського бюджету. Всі дитячі мрії ми зможемо реалізувати до кінця календарного року. Питання лише в тому, що казначейство не пропускає рахунки на придбання обладнання та техніки, тож закупівлями займатиметься DECIDE. Все необхідне для реалізації проектів буде ним передане навчальним закладам, як благодійна допомога.

— Голосування за проекти в електронному вигляді?

А. К.: Так. Проголосувати можна на платформі <https://budget.e-dem.ua/5324210100>. Паперовий варіант голосування — лише для дітей, яким не виповнилося 14 років, адже учні можуть голосувати, починаючи з 5-го класу. Запрошую мешканців громади проголосувати

й підтримати ініціативи учнів своїх населених пунктів.

— Скільки проектів на конкурс і які заклади їх подавали?

А. К.: Проекти подавали всі навчальні заклади, крім початкових. Загалом на конкурс подано 31 проект. З них створення освітнього простору передбачають 15 проектів, 2 — це спортивні проекти, 5 ініціатив стосуються галузі культури та мистецтва, один — з історії рідного краю. Впровадження інноваційних технологій передбачають 4 ініціативи, з екології — 3 проекти. Насправді ініціативи дуже різні. Є, для прикладу, творча лабораторія з вивчення біології, сучасний мультимедійний клас, хтось прагне створити лаундж-зону. Діти також пропонують облаштувати шкільну велопарковку чи відкрити шкільний кінотеатр, «зелений клас», спортивні майданчики з тренажерами, прагнуть придбати обладнання для гуртка робототехніки, облаштувати сучасний творчий простір у шкільній їдальні тощо. Фактично це змагання між проектами в школі, адже кожен заклад подавав на конкурс не менше двох проектів. Таким чином проекти стали менш вартісними, проте кожен навчальний заклад отримає свій проект-переможець.

— Тішить той факт, що міська влада фінансує конкурс дитячих проектів попри війну. Співпраця ж продовжується?

А. К.: Так, міська влада фінансує, незважаючи ні на що, виконує взяті на себе зобов'язання. Адже йдеться про дитячі проекти, а міський голова Оксана Дядюнова завжди заохочувала активну і креативну учнівську молодь. Це дитячі проекти. Учні з таким азартом над ними працювали, бо розуміли, що буде не один переможець на всю громаду, а навіть маленька сільська школа завдяки цьому конкурсу отримає нагоду реалізувати цікавий проект у своєму закладі. Тому відступати від цього не мали права, не могли зрадити дитячі мрії. Це чудова нагода і навчання для самих закладів освіти, адже у попередні роки на конкурси обласної ради подавалися далеко не всі заклади громади. Ну а щодо співпраці, то з Оксаною Анатоліївною та Інною Василівною, котра координує освіту, в нас є порозуміння. Ми чуємо один одного. А це дуже важливо, коли тебе чують і розуміють. Кожен з нас має власну думку, власний погляд на ту чи іншу ситуацію, проте ми прислухаємося до аргументів іншого і разом приймаємо зважені рішення. Знаю, що навіть у складні моменти можу отримати пораду і підтримку, тим більше зараз.

Настя ТОПОЛЯ

ВІЙНА

ПЕРФЕКТНИЙ НАСТУП, або Як ЗСУ пускає кров «другій армії світу», а росіяниці у відповідь закидають тили фейками і відбудовують радянські монументи

З хірургічною точністю і за принципом «не нашкодь своїм» — так працюють зараз рідні ЗСУ на Південному напрямку. При цьому не дають окупантам навіть продихнути, стираючи вщент логістику та тилові запаси рашистів. Як би там не хоробрилися пропагандисти з ерефії й не глузували з обстрілів Антонівського мосту, постачати у соцмережах старі світліни з мінімальними наслідками артурдарів по мосту, факт

лишається фактом: поставки озброєнь та живої сили через переправи, що з'єднують правий та лівий береги Дніпра, неможливі. Днями на Антонівському мосту провалився позашляховик «Тигр», що стоїть на озброєнні у російській армії, тож про великовагові вантажівки годі й говорити. Українці позубоскалили, обізвавши міст «тигроволом». Звісно, можна розповідати які завгодно «байки про фуфайки», та справжня

ситуація така: на правому березі Дніпра у оперативному оточенні опинилося 20-тисячне російське угруповання військ.

При цьому Залужний на чолі українського війська не планує виймати умовну шашку й кидатися з нею в безумні атаки на ворога. Так це робили б москалі, намагаючись взяти те чи інше місто до конкретної дати, яку озвучив їхній недофюрер. В українців свій план — хитрий і дієвий. На щастя, після заяв Генштабу

завалити ротяки і не говорити про контрнаступ, вітчизняні інформародери мовчать. Хоча цікаві думки, без конкретики і претензій на аналітику, у соцмережах таки можна знайти. Ось що влучно підмічає наш земляк, засновник рекрутингової агенції «Борщ» Сергій Марченко: «Через ізолюваність від своїх основних сил та погане постачання, активні військові дії на цьому напрямку приносять росіянам великі втрати. З кожним днем припасів та БК у окупантів

ставатиме все менше. ЗСУ активно полюють за складами і логістикою і роблять свої тисячі порізів, від яких армія москвитів стікає кров'ю. Херсонська операція ЗСУ знекровить не тільки херсонське угруповання окупантів, а всю їхню армію. І чим запекліше вони намагатимуться утримати Херсон, тим більше їх там ляже. Не переживайте, що ЗСУ досі не в Херсоні. Наскільки я розумію, план тут зовсім інший і він перфектний і за задумом, і за виконанням».

Як росіяниці Залужного із Зеленським хотіли посварити, а українських жінок — мобілізувати

До слова, наші бійці наступують не лише на Півдні, а й на Донбасі. Натомість росіяни, які не можуть похвалитися хоч якимись успіхами на фронті, вкотре намагаються качати українське суспільство черговими інфовкидами. Цього тижня знову сіли на улюбленого коника про «воєнний переворот» у Києві й нібито конфлікт між Зеленським і Залужним. Цього разу про «непрості» стосунки президента

і головнокомандувача Збройних Сил кремль заговорив ротом бульбофюрера Лукашенка. Прикро, що російські наративи охоче підхопили доморощені корисні ідіоти, вчергове розганяючи зраду.

Кацапи, які не можуть нашкребти бажаних воювати за путіна чи то пак за посмертну «Ладу», яку після загибелі солдатики можуть отримати батьки «героя», вкидають через свої інфопомийки новину про

обов'язковий військовий облік для українських жінок. А щоб зрада вдалася, додають, що з 1 жовтня більшість українок через цей самий облік не зможуть виїхати за кордон. Наша пісня гарна й нова — починаймо її знову. Заступниця міністра оборони Ганна Маляр у ефірі національного телемарафону наголосила, що оборонне відомство не має наміру ставити всіх жінок на військовий облік. Насправді ЗСУ потребують лише деяких спеціальностей, зокрема, війську бракує медичних працівників, кухарів та радіоелектронщиків.

«З 1 жовтня вже є напруження, і ми робимо все можливе для того, щоб власне ніякої обов'язкової постановки на (військовий) облік не було», — зауважила Ганна Маляр. І додала, що йдеться про добровільну постановку на облік, коли рішення звернутися до військомату приймають виключно мотивовані жінки. Міноборони працює над відповідним законопроектом, аби змінити норми чинного законодавства. На жаль, Міноборони разом з Генштабом не можуть змінити їх самостійно. Зараз це повноваження виключно парламенту.

Хто така Ліз Трасс?

Ситуація на міжнародному фронті у росіянців не краща. Нещодавно вони раділи тому факту, що британські консерватори оголосили вотум недовіри голові своєї партії, а за сумісництвом і прем'єр-міністру Великобританії Борису Джонсону. Пропагандисти раділи, потираючи лапочки, мовляв, увірветься Україні військова допомога з Туманного Альбіону. А цього тижня на мокшанських болотах піднявся невтішний стогін та вий, бо на зміну пану Борису в резиденції на Даунінг-стріт, 10 прийшла Ліз Трасс. Поза очі про колишню міністерку закордонних справ говорять, що її русофобія ще більша, ніж у Джонсона. Путіна вона відверто не любить і робила з приводу росії доволі жорсткі заяви ще до того, як це стало мейнстрімом, тобто ще до повномасштабного вторгнення. Говорила росіянам про санкції, а світові вказувала на загрозу, яка йде від москви.

Ліз Трасс вже пообіцяла Україні потужну підтримку та дружбу: «Як прем'єр-міністерка я буду найбільшим другом України, піду по слідах Бориса Джонсона», — зауважила пані Трасс. А ще пані прем'єрка не проти, аби британці воювали в Україні проти росії й публічно підтримала ініціативу окремих своїх співгромадян, котрі вирішили у якості добровольців підтримати ЗСУ на фронті. «Війна в Україні — це наша війна», — це теж із заяв Ліз Трасс, котра відкрито назвала безпорадною «архітектуру, яка була покликана гарантувати мир і процвітання», говорячи про беззубість міжнародних організацій у ситуації з війною в Україні.

ВІЙНА

На Донбасі, де люди б'ються за гуманітарку, окупанти відновлюють... радянські пам'ятники

Мисливець на нацистів — наш!

А от наступна новина дещо загубилася в інформаційному потоці нинішнього літа, а вона знакова й доволі цікава. Така собі відповідь тим зрадофілам, хто розповідає, що путіна з його шоблою важко буде притягнути до відповідальності у міжнародному трибуналі. Справа в тому, що влітку до розслідувачів військових злочинів в Україні приєднався американець Елі Розенбаум. У США та світі він — фігура знакова, відомий як мисливець на нацистів. Працюючи в Міністерстві юстиції США, Елі багато років фахово займався переслідуванням нацистських військових злочинців. У Штатах таких осіб розшукували й після капітуляції фашистської Німеччини протягом багатьох десятиліть у повоєнний час. Якщо вини людини було доведено, її депортували з країни і віддавали під суд іноземним державам, де ця особа під час Другої світової війни скоїла злочини. Елі Розенбаум розслідував понад 100 справ, які призвели до втрати громадянства чи депортації осіб, яких звинувачували в нацизмі. Для прикладу, за його справою у 2020 році було притягнуто до відповідальності колишнього охоронця нацистського концтабору, незважаючи на те, що з моменту скоєння злочину пройшло 75 років. До слова, він також розслідував військові злочини, скоєні у Боснії, Гватемалі та Руанді.

«Військовим злочинцям немає прихистку», — про-

коментував генеральний прокурор США Меррік Гарланд після призначення Розенбаума на посаду радника. Відтепер у Мінюсті Елі Розенбаум координує спільну роботу з іншими федеральними агенціями щодо притягнення до відповідальності тих осіб, які в Україні скоюють звірства та військові злочини.

«У якості країн, що керуються верховенством права, ми несемо відповідальність за те, щоб ті, хто вчинив жакливі злочини після початку неспровокованого вторгнення росії в Україну, не змогли заховатися від правосуддя», — заявив пан Розенбаум на конференції у Гаазі, котра якраз і була присвячена притягненню до відповідальності російських військових злочинців. І додав, що він щиро вірить в те, що справедливість обов'язково переможе.

Неприємно цей факт констатувати, проте на звільнених українською армією територіях розслідувачам та експертам доведеться фіксувати нові випадки звірств. Військові й українці в окупації говорять, що після того ж Маріуполя та інших захоплених росіянами міст Буча може видатися «квіточками». Бо маємо справді справу з ордою, котра вміє воювати тільки із беззбройним мирним населенням. Інформація про розправу над звичайними українцями з'являється у ЗМІ мало не щодня. Йдеться навіть не про партизанів, які чинять спротив окупантам, про звичайних людей, які просто не хочуть полишати власні домівки. Отак у тимчасово окупованому селищі Архангельське на Херсонщині знайшли вбитими подружжя Павленків. Чоловіка й жінку вбили ввечері 23 серпня. «Подружжя Павленків займалося дрібним фермерством, і до них щонайменше тричі додому вдиралися російські військові, — написав у фейсбуці Журналіст Олег Батурін. — Їм обом пропонували виїхати на підконтрольну українську територію, але вони не захотіли кидати своє господарство. Сусідам вони казали, що від обстрілів зможуть врятуватися в погребі під своїм будинком». Від обстрілів — так, але не від нелюдів, які в голову застрелили чоловіка, що прикривав собою дружину.

Щоразу, читаючи такі повідомлення, хочеться запитати у прихильників руського міра — ви цього чекали від «визволителів», у такому руському світі хотіли жити? Роспропаганда любить закидати натові про те, що «укропи 8 лет бомбили Донбас». Проте всі ці 8 років у тому «Бомбасі» були і світло, і вода, і робота, і продукти. Та коли ці російські уродці вдерлися з війною в українські

російськомовні міста, там цивілізація закінчилася. «Визволили» від тепла в квартирах, продуктів у магазинах, води в кранах. Новини — ніби з блокадного Ленінграду, проте вони про українські міста Донбасу, де місцеві мешканці змушені ловити голубів та шурів, щоб хоч щось поїсти. Українці, які не встигли чи не змогли виїхати з окупації, по декілька годин стоять у чергах, аби вирвати у сусідів з рук... 5-літрову баклагу зі звичайною питною водою. Про майбутню зиму навіть страшно думати: якщо в тилу місцеві читачі російських інфопомийок та заслані «козачки» лякають тим, що взимку у квартирах похолоднішає на пару-трійку градусів, то у більшості напівзруйнованих і тимчасово окупованих міст тепла у будинках взагалі не буде.

А ті, що прийшли визволяти й розповідали, як будуватимуть «місто-сад» у стертому майже вщент Маріуполі, замість відбудови багатоповерхівок, склеюють до купи пам'ятники Леніну та

монументи радянської доби. Бо промивання мізків їм важливіше, ніж життя «визволених». Ось і днями на Донеччині окупанти відновили меморіал їхнім улюбленим дідам, які «воевали», на Савур-Могили. Емоційний допис нашого земляка Володимир Шередеги, котрий у складі 57-ї окремої мотопіхотної бригади імені кошового отамана Костя Гордієнка боронить Україну на фронті, якраз про це. «Подумати тільки — половині окупованих територій тринда... Світла немає, опалення немає, води немає. Більшість будинків розхерячені вщент. Скоро зима. Роботи немає, транспорту немає, освіти немає, нічого немає. Люди скоро за їжу будуть битися на вулицях, вже б'ються в чергах за гуманітарку. Мужиків усіх вигрібли, дали по трьохлінійці і кинули штурмувати „фашистські“ укреспрайони. Хто ще залишився, боїться вийти з хати, годувати сім'ї нікому. І тепер ці довбні помпезно, дорого і багато відновлюють меморіал дідам»...

У тилу шляховики ремонтують дороги, лікарі оперують серця, а школярі сідають за парти

На фоні того, що відбувається на тимчасово окупованих територіях, не такі часті, як у мирний час, проте добрі новини у тилівій Полтавщині — це як вісті з іншого світу, з іншої планети. Бо коли росіяни стирають із лиця землі українські лікарні, на Полтавщині впроваджують сучасні медичні технології. Навіть попри війну й щоденні сигнали тривоги. Минулого тижня у обласному кардіоцентрі лікарі вперше провели кріоабляцію миготливої аритмії. Це технологія, за якою в серце вводять рідкий азот, і низька

температура в -50°C «вбиває» хворі ділянки. Після операції пацієнт відразу може піти додому. Як написав у своєму телеграм-каналі голова ОВА Дмитро Лунін, такий метод досі практикували лише в чотирьох містах України. Свої перші операції полтавські лікарі провели під онлайн-супроводом фахівців із Києва та Польщі. Перші три втручання минули успішно, їх виконував лікар кардіоцентру Євген Люлька. Обладнання для таких операцій закупили коштом обласного бюджету і вартувало воно 5 млн гривень.

Цього тижня мешканці Полтавщини потрапили до п'ятірки лідерів серед активних регіонів, де жителі прагнуть отримати мікрогранти за державною програмою «Робота». Програма стартувала у липні, за цей час полтавці та переселенці подали 407 заяв на мікрогранти для створення чи розвитку бізнесу. 68 заяв, з яких 13 від вимушених переселенців, вже погоджені. Завдяки реалізації цих ідей в області вдасться створити 160 робочих місць. Заявники планують створити власну справу чи вкластися у вже

існуючий бізнес. У переліку напрямків — виробництво хлібобулочних виробів, одягу, меблів, взуття, олії, оптова й роздрібна торгівля, надання стоматологічних, освітніх, косметологічних, юридичних послуг, техобслуговування й ремонт автомобілів.

А ще в громадах області триває ремонт автошляхів. Минулого тижня шляховики відновили дорогу до села Широка Долина в Миргородському районі. Ту саму, де після влучання російської ракети на День незалежності утворилася кількаметрова вирва. Загалом же дороги оновлюють у 31 громаді області.

Ну, й про головний старт цієї осені — про початок нового

навчального року. У половині шкіл області навчання буде дистанційним, в іншій половині — змішане й офлайн. Та головне, що воно буде. «Під час Другої світової війни прем'єр-міністру Великої Британії Вінстону Черчиллю запропонували скоротити витрати на освіту та культуру заради оборони. Той відмовив, сказавши: „А за що ми тоді воюємо?“ — написав у своєму телеграм-каналі голова обласної ради Олександр Біленький. — Дякую ЗСУ та всім педагогічним працівникам, що наші діти можуть навчатися в Україні. Віримо, що скоро освітній процес буде без повітряних тривог і вибухів. Від Львівщини до Луганщини».

Настя ТОПОЛЯ

РЕТРОСПЕКТИВА

Перша Українська (синьожупанна) дивізія армії УНР

Поборники Незалежності – Петро Гасуха, Дмитро Довгопол та Юрій Тисаревський

У рубриці «Ретроспектива» продовжуємо знайомити читачів із постатями наших земляків, які героїчно боролися за українську державність у минулому столітті. І сьогодні мова піде одразу про трьох воїнів — Дмитра Довгопола, Юрія Тисаревського та Петра Гасуху.

Почну спершу з Дмитра (Митрофана) Довгопола — він народився 22 листопада 1898 року в селі Федіївка Полтавського повіту Полтавської губернії. Був військовим, козаком Армії УНР, за професією — інженер технолог.

Дмитро Довгопол походив із хліборобської сім'ї Полікарпа Пантелеймоновича та Параски Іванівни (в дівоцтві Палапа). У 1915 році він закінчив Полтавську вищу початкову школу. Від 1917 року служив у російській імператорській армії. А з наступного року вже безперервно воює в армії Української Народної Республіки. Був інтернований поляками. У 1922 році навчався в Єдиній школі в таборі Стшалково. Закінчив гімназію ім. Тараса Шевченка в таборі міста Каліш. Перебував в Українській

станції в Каліші принаймні до 1 серпня 1925 року. Двічі звертався до ректорату Української господарської Академії з проханням прийняти його студентом. У 1924 році дістав відмову через брак освіти. Вдруге пощастило. Був дійсним слухачем хіміко-технологічного відділу інженерного факультету УГА в Подєбрадах (1925–1929 роки). Захистивши дипломний проект «з успіхом дуже добрим», у травні 1930 року здобув фах інженера-технолога. Подальші біографічні відомості про нашого земляка, як і дата смерті та місце поховання, до цього часу досі невідомі.

Юрій Тимофійович Тисаревський народився 16 листопада 1895 року у волосному містечку Решетилівка Полтавського повіту Полтавської

губернії. Він — підполковник Армії УНР. Закінчив Одеське військово-училище, брав участь у Першій світовій війні (1914–1918 роки). Останнє звання у російській імператорській армії — штабс-капітан. З 1918 року воював в українській армії. У 1919 році був поранений. У 1920 році був учасником Першого зимового походу, згодом командиром дивізіону 2-го кінного Уманського Запорозького полку Окремої кінної дивізії Армії УНР. 12 листопада 1920 року був поранений у бою з червоними. З 14 квітня 1921 року наш земляк був призначений помічником командира 5-го кінного полку імені Костя Гордієнка Окремої кінної дивізії Армії УНР.

До осені 1927 року служив у складі полку на різних роботах у закладах Польщі. У подальшому жив на еміграції

Дмитро Довгопол

Юрій Тисаревський

у Польщі. У 1944–1945 роках служив в Українській Армії генерала Павла Шандрука. З 1950 року жив у США. Помер 2 вересня 1964 року у шпиталі Фенікс Стейт, штат Арізона. Похований на цвинтарі у Баунд-Бруці.

Петро Гасуха народився у 1893 році в селі Пашенкова Балка Кобеляцького повіту Полтавської губернії (нині село Пашенки Решетилівської ОТГ). До 1914 року навчався в Полтавській духовній семінарії. В роки Першої світової війни (1914–1918 роки) служив у російській імператорській армії.

Протягом 1918–1919 років працював у селі Куликівка (нині село Шевченкове Решетилівська ОТГ), секретарем Куликівського волосного виконкому Кобеляцького повіту. Після розгрому денікінських військ був на посаді начальника міліції 3-го району Костянтиноградського повіту.

Після того, як більшовики ліквідували партію Українських комуністів-боротьбистів, до якої належав Петро Гасуха, він навесні 1920 року

пристав до повстанського загону кошового отамана Івана Біленького. З ним Петро Гасуха був знайомий з часів спільної служби в російській імператорській армії.

20 Листопада 1920 року Петра Гасуху разом із начальником Головного штабу повстанських загонів Полтавської губернії Рудявським та іншими членами штабу по дорозі до Буланівського лісу було заарештовано через зраду чекістами в селі Горбанівка під Полтавою. Під час затримання Петро Гасуха мав при собі фальшиве посвідчення на прізвище Мусієнко.

Згідно з рішенням «трійки» Особливого відділу Південного і Південно-Західних фронтів, 11 листопада 1920 року Петра Гасуху було розстріляно. Місце поховання невідоме. Доля інших заарештованих взагалі невідома. Таким чином, Головний штаб повстанських військ Полтавщини припинив своє існування, так і не виконавши свого завдання по згуртуванню повстанських сил у Полтавській губернії.

Юрій КІСІЛЬ

Група вояків армії УНР, інтернованих в польських таборах, 1919–20 р.

ЗНАЙ НАШИХ

Євген ЗИМОГЛЯД: «Гори – мов наркотик, який одного разу увів у організм й він лишається в твоїй крові на все життя»

Люди знаючи говорять про Карпати так: вони не завжди бувають привітними, проте нікого не лишають байдужими. Назви гірських хребтів і вершин, полонин та озер звучать, мов пісня — Мармароси, Петрос, Горгани, Соколівські Бескиди і Свидовець, Боржава і Пишконі. З безкраїх просторів гірських хребтів відкриваються неймовірні краєвиди на зелені полонини чи вкриті туманом верхівки українських пралісів. Шум гірських водоспадів заколисує, а смачна джерельна вода за мить втамовує спрагу. А чого варті історії біля багаття і незабутній світанок, який вперше зустрічаєш у горах! Відчуття це й побачити на власні очі — безцінно. Такі адреналінові коктейлі емоцій щороку вихованцям гуртка спортивного туризму влаштовує його керівник Євген Зимогляд із Покровського.

Вчителем став задовго до того, як отримав диплом

Кажуть, що в одну річку не можна двічі увійти. В річку може й ні, але переступити поріг алма-матер у різних іпостасях цілком до снаги. От і Євген Зимогляд спочатку сам за шкільною партою «гриз граніт науки» у Покровському НВК, а потім повернувся до рідних пенатів вже в якості вчителя сіяти вічне й мудре. Точніше — зміцнювати тіло й дух своїх вихованців. Розповідає, що в нього немає легенди, пов'язаної із вибором професії. Просто добре навчався, мав успіхи у спорті, отримав розряд. Тому вирішив спробувати свої сили, вступивши на факультет фізичної культури та спорту Полтавського педуніверситету. Іспити склав успішно, вступив на безкоштовну форму навчання, ще й стипендію отримав. Щоправда, студентське життя у Євгена Зимогляда було закоротке: вже на третьому курсі університету він почав вчителювати. Викладав фаховий предмет у рідній школі, а заодно й вів гурток з пішохідного туризму. Так що вчительський досвід у нього був дещо нестандартний. Бо, як сам жартує, спочатку навчився працювати, а вже потім освоїв всі необхідні педагогічні інструменти. Тобто, поки його однокурсники на лекціях та заняттях в аудиторії розв'язували теоретичні завдання, як шукати підхід до учнів, вирішувати спірні ситуації, Євген все це робив на практиці.

Спорт, що навчає виживанню

А от із туризмом Євген познайомився дещо запізно — у 5 класі. Бо цей вид спорту починають культивувати змалечку, класу так із 3-го. Нині із вдячністю згадує свого першого наставника Анатолія Кулика, котрий і прищепив Євгену та його однокласникам любов до спортивного туризму. Чималий внесок у розвиток особистості зробив і Юрій Кисельов — людина легендарна для туристичного руху Решетилівщини. Він закохав у гірський туризм. «На відміну від ігрових видів спорту, туризм передбачає комплексний підхід. Йдеться не лише про уміння розпалювати багаття, в'язати мотузки, розташовувати туристичний табір, ставити намет, а ще й фізичну підготовку, навички орієнтування на місцевості — тобто багаторівневий і комплексний вид спорту, котрий мені нагадує „Пласт“, — зауважує Євген. — Там вчать не лише розвивати спортивні навички, а й загартовувати дух, тіло. Роблять з людини освіченої людину практичну, тобто навчають способів виживання. А зараз, напевно, набагато складніше вижити у бетонних нетрях, ніж зробити це у лісі».

Час іде — і вчорашні школярі вже давно мандрують кожен своєю життєвою стежкою. Хтось займається меблями, хтось — агробізнесом, інші сіли за кермо автомобіля. Євгену пощастило, бо окрім вчителювання, він не полишає улюблений спорт. Сам встиг закохати у туризм вже не одне покоління покровської малечі. Тож нині на заняття гуртка спортивного туризму до Євгена приводять своїх діток його вчорашні вихованці. І вже нове покоління юних туристів здобуває славу для рідної Решетилівщини і Полтавської області в цілому.

Заманити у гурток яскравими враженнями і емоціями

Євген Зимогляд викладає фізкультуру в Покровському опорному закладі, а після уроків збирає на заняття юних туристів. Після реорганізації його гурток діє при міському Центрі туризму. Навіть у добу засилля електронних гаджетів, з яких сучасну молодь складно витягти, у Євгена вихованців не бракує. «Зараз маю три години занять на тиждень, займаються 12 діток. Хоча по факту їх 20. Бо потрібно, аби у команди була хороша лавка запасних, — пояснює Євген Зимогляд. — А ще потрібно готувати підростаючу зміну, аби зміна поколінь у команді відбулася безболісно. Тим більше що

не буває так, коли набираєш у 5 класі команду і ведеш її 4 роки й при цьому ніхто не сходить з дистанції. Як правило, це дві команди по 9 чоловік: 6 у команді і трое запасних».

На запитання про те, якими «ніштками» заманює в гурток, Євген відповідає відверто: «Заманити можна яскравими враженнями і емоціями, незабутніми спогадами, комфортною дружньою атмосферою, умовами до розвитку, коли наставник підтримує у дитині пошук себе і заохочує висловлювати свою точку зору. Дитині подобається, що її підтримують і з нею рахуються».

Емоцій та адреналіну вихованцям Євгена Зимогляда теж не бракує. Адже щороку вони беруть участь у різних змаганнях, мандрують Полтавщиною, їздять на змагання в інші регіони. Євген зауважує: чим більше змагань відвідує команда, тим більше балів заробляє для себе і для громади. Змагання тренер ретельно добирає у обласному бюлетені і зосереджує всі зусилля вихованців на підготовці до виступів. Цілі ставить реальні, тобто ті, які можуть собі дозволити фінансово. На одноденні змагання — це витрати на дорогу та сніданок з обідом. Триденні змагання передбачають і більш ґрунтовну підготовку, і фінансову підтримку, коли без спонсорських коштів не обходиться. Тут Євген Зимогляд із вдячністю згадує свого земляка Анатолія Ханка. Той і сам захоплюється спортивним туризмом, і покровських школярів на змаганнях охоче підтримував — надавав допомогу коштами на дорогу й проживання з харчуванням, аби діти не переймалися фінансовою стороною змагань.

Воєнний туризм у онлайні

На ці весну та літо у Центру туризму, і в Євгена Зимогляда зокрема, було багато планів. Серед них, окрім змагань, тренувальні виїзди до лісу, літні школи туризму, аби залучити до активного відпочинку на канікулах якомога більше школярів. Але 24 лютого в Україну прийшли люди зі зброєю. Перший ранок повномасштабного вторгнення Євген Зимогляд дуже добре пам'ятає: дружина розбудила його фразою «А я ж тобі казала». «Я її переконував, що нічого не буде. Більше того, й учнів запевняв, що війни не буде, — зізнається Євген. — Важко все це усвідомити і прийняти у сучасному цивілізованому світі. Бо виявляється, що не всі люди еволюціонували, одна шоста суходолу так точно лишилася на рівні печерного розвитку». Родина Зимоглядів збрала тривожні валізи з документами, підготували

укриття у погребі — і лишилися в рідному Покровському.

Роботу з юними туристами наставник відновив з часом, вона перейшла у онлайн-режим. Тренування на природі були неможливі, адже на період воєнного стану відвідини лісів заборонили. Почали робити те, що більш-менш доступне. Так, команда із Покровського брала участь у грі «Сокіл (Джура)». Записували відео з виконанням різних фізичних вправ, збирали автомат, складали намет. Наступними стали змагання із в'язання туристичних вузлів. Євгену Зимогляду довелося спробувати власні сили у якості відеографа. Як не які, проте змагання для учнів і можливість поліпшити свої скіли. Мінус — це відсутність фізичного контакту, проте в такі умови не лише юні туристи поставлені — вся країна.

«Гори не вибачають неправильних рішень і не дають другого шансу»

Та попри війну і цього літа Євген водив своїх вихованців у Карпати. Кількаденний похід розпочали у Яремчі, милувалися водоспадом Пробій, побували у заповіднику. Далі маршрут пролягав через хребет Явірник у Горганах. Друга частина походу розпочиналася із села Татарів, юні туристи піднімалися на гори Ягідну й Ліснів. Потім пройшли ще 14 кілометрів і вийшли у Ворохті. Звісно, що словами важко описати все побачене — полонини, водоспади, стрімкий Прут, акведуки поблизу Ворохти. Все це потрібно бачити на власні очі. А якщо й розповідати — то годинами. «Цього року маршрут був складний, — розповідає Євген Зимогляд. — Бо йшли не по маркованих маршрутах. Той же Явірник достатньо складний — це великі кам'яні розсипи. Тому орієнтуватися доводилося не лише по карті та компасу, а й залучати підказки GPS. Все добре було, всім сподобалося. Дощ заставав нас лише вночі. Прикро, що розраховував

на гарні краєвиди: хребет, голий і побитий всіма вітрами, але з нього мав відкриватися неймовірний пейзаж. Мав, бо три дні, поки ми по ньому йшли, стояв туман. Коли на півгодини траплялися прояснення і перед очима виринали околиці, діти затамували подих від побаченого, аж дихати забували. А потім знову, як ота конячка в шорах, йшли за мною слід у слід. Все було чудово, тільки на туман замовлення не було — природа сама вирішила трішки спецефектів у поході додати».

Євген Зимогляд зауважує, що гірські походи бувають різних категорій складності. Він обирає маршрут, зважаючи на витривалість та можливості найслабшого у групі. Інакше доведеться сходити з маршруту чи зупиняти похід, а це втрата часу та головне — зіпсовані емоції. А заради них (а не звіту) він і везе щороку дітлахів у гори. «Гори не вибачають неправильних рішень і не дають другого шансу, — цю істину Євген зрозумів уже давно. — Гори — мов наркотик, який одного разу увів у організм й він лишається в твоїй крові на все життя». Оповідки туристів захоплює, бо пригод у горах вистачає, а несподіванки чагують ледь не за кожним поворотом гірської стежини. Цим гори й прекрасні. Проте історії ці від рибальських суттєво відрізняються. Бо, як зауважує Євген Зимогляд, на карті завжди можна подивитися висоту гір, а кількість і розмір зловленої риби важко перевірити. Якщо ж без жартів, то туристичні скіли та навички у сучасному світі виходять на перший план. І в Україні — насамперед. Бо вміння правильно зав'язати вузол, розвести багаття, приготувати їжу чи знайти воду в польових умовах нині рятують життя нашим захисникам на передовій. Тому і Євген Зимогляд ратує за те, аби якомога більше школярів могли займатися туризмом у його рідній школі. «Не кожен стане спортсменом, — визнає Євген, — але навички виживання залишаться і, як показує наш досвід, стануть в нагоді в дорослому житті».

Настя ТОПОЛЯ

ОГОЛОШЕННЯ

ПРИВАТНІ
ОГОЛОШЕННЯ

С/Г ПРОДУКЦІЯ

- Продам кабаки на корм і їсти. Диня. Тел. 095-561-31-81
- Продам картоплю для їжі. Тел. 050-149-20-63
- Куплю зерно на корм. Тел. 063-849-93-405

ЖИВНІСТЬ

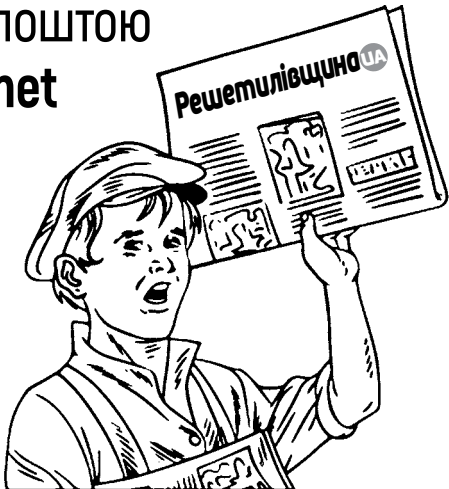
- Куплю кнура, теля. Тел. 095-914-64-97
- Продам червоно-рябу теличку з-під гарної корови. Вік 3 тижні. Тел. 095-322-14-49
- Подарую цуцика дворняжку. Тел. 066-941-87-83

РІЗНЕ

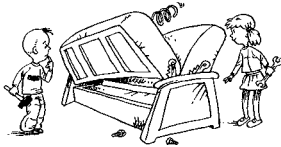
- Продам тюки сіна (лугове). Тел. 066-466-81-06, 066-056-61-95
- Зніму квартиру або будинок у Решетилівці за нормальну (розумну) ціну. Тел. 066-485-54-14
- Здам в оренду леса будівельні (легкі, робоча висота до 7,5 м). Тел. 050-450-32-65
- Продам зернотрактор, кукурудзолущилку, редуктор, вод. насос, електродвигун. Тел. 095-914-64-97
- Куплю газовий балон великий (можна неробочий). Тел. 095-914-64-97
- Здам в оренду леса будівельні (легкі, робоча висота до 7,5). Тел. 050-405-32-65
- Продам електроінструмент для обробки по дереву. Тел. 095-914-64-97
- Продам дрова сухі, 4 куб.м. Тел. 095-561-31-81
- Продам сітку Рабіца, вічко 2х2 см. Тел. 050-405-32-65
- Продам часник домашній якісний, в райцентрі. Тел. 095-828-64-56
- Продам ел. двигуни 3 шт. Тел. 097-529-70-58

Замовити привітання та розмістити оголошення у газеті можна електронною поштою **resh_ua@ukr.net**

та за номером телефону **050-675-07-36**

Вироби з металу
Гаряча та холодна ковanka. Виготовлення комплектуючих до с/г техніки
Тел. (099) 333-41-08, (098) 903-65-41

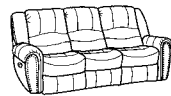

Ремонт м'яких меблів.
Тел. (095) 32-28-569
Олександр

Куплю телят, корів, биків, кіз, коней. Дорого. Термінові виклики. Цілодобово. Тел. (099) 959-78-22, (067) 983-01-96

Натяжні стелі.
Тел. (066) 882-48-81

МЕБЛІ

шафи-купе, кухні, матраци, дивани зборка, доставка
Тел. (063) 842-87-58, (095) 835-67-57

Магазин «ШАХ»

Вантажні перевезення.
Газель до 2 тонн
Тел. (099) 781-90-61

Дорого куплю соняшник.
Тел. (066) 922-21-11

Побутова техніка б/в із Європи:
морозильні камери, холодильники, пральні-машини-автомати, велосипеди. Широкий асортимент в наявності та на замовлення.
(068) 337-77-76, (095) 383-46-65, (097) 284-60-66

ПП Зайцев.
Ремонт холодильників та морозильних камер. Вдома у замовника.
Тел. (050) 136-70-13, (098) 305-27-67, Сергій

Продам фермерських курей-несучок вирощених на домашніх кормах, різного віку. Несуть крупні яйця. Доставка безкоштовна.
Тел. (066) 162-36-14, (068) 469-84-32

Куплю дорого корів, биків, телиць, кіз, цапів, баранів, проблемну худобу. Цілодобово.
Тел. (097) 756-25-25, (099) 343-31-00

Супутникові антени. Встановлення. Ремонт. Тел. 2-19-58, (066) 932-15-57, (093) 107 57 77

Натяжні стелі.
Тел. (066) 882-48-81

Телефон «гарячої лінії»
Решетилівської міської ради
095-78-07-111

Із перших днів війни наш земляк Андрій Горобець допомагає забезпечувати військових обладнанням та технікою. **Прохання всіх небайдужих долучатися до зборів.** Кожна гривня допоможе закрити потребу. Картка для благодійних внесків:
4441 1144 5667 6665

Шостий відділ Полтавського РТЦК та СП проводить **відбір кандидатів для проходження військової служби за контрактом у військових частинах ДШВ, частин ССО, морської піхоти та інших військових частин Збройних Сил України.**

Відбір кандидатів віком від 21 до 27 років, які не проходили військову службу, придатних за станом здоров'я, не судимих, розвинутих у фізичному відношенні. Дані громадяни окрім стабільного та гідного грошового забезпечення матимуть можливість бути направленими за кордон для набуття навиків та вивчення озброєння та техніки закордонних зразків.

Більш детальну інформацію ви зможете дізнатися в шостому відділі Полтавського РТЦК та СП за адресою:

м. Решетилівка, вулиця Шевченка, 25 або за телефоном 2-14-70; 066-988-33-37.

Начальник шостого відділу Полтавського РТЦК та СП підполковник С. НОВОСЕЛЯ

Центр видачі одягу
для переселенців:

м. Решетилівка, вул. Покровська, 9

Пн-Пт- 10.00-16.00
Сб- 10.00-13.00
Нд- вихідний

Решетилівський центр прийому/видачі продовжує збір речей для тимчасового переміщених людей.

Потреби:	бейсболки;
· чоловічі спортивні штани, шорти, футболки, кросівки, бейсболки, макасини, капці;	· рушники;
· жіночі спортивні штани, шорти, футболки, кросівки,	· матраци;
	· постільна білизна;
	· подушки;
	· ковдри;
	· пледи.

Потрібні речі можна приносити до міського Будинку культури, де діє пункт прийому/видачі одягу для тимчасово переміщених осіб.

Решетилівщина UA

Тел. (050) 675-07-36

КУПОН ДЛЯ БЕЗКОШТОВНОГО ОГОЛОШЕННЯ

Текст оголошення _____

Телефон / Адреса _____

Скринька для прийому купонів розміщена за адресою: вул. Покровська 2/5. Книжковий кіоск, 1 поверх, торговий дім, де розташований магазин «Аврора».

ПОРАДИ

Як викурити дрібних мушок із кухні

Зцією проблемою на кухні стикалася кожна господиня. Особливо восени, коли урожай із саду й городу перекочує в дім. Десять залишили качанчик від яблука, крапнули на стіл варенням, коли закривали те — і ось на кухні кишить від летючої дрібноти. І начебто особливої шкоди вони не приносять, а все одно нікого їх присутність не радує, навіть дратує. От і поговоримо про те, як позбутися від дрібних мушок на кухні.

Варто знати, що дрозофіли можуть прилетіти з вулиці. Їх не зупинить москітна сітка. Зманти їх у помешкання може якийсь зіпсований продукт. Найчастіше — це овочі або фрукти. Тому перш ніж дізнаватися, як позбутися від дрібних мушок на кухні, потрібно ретельно перевірити, чи не завалилося щось за стіл.

Дрібні мушки також можуть завестися на підвіконні у горщику з квітами. Якщо ви тримаєте вдома компост для кімнатних рослин, то потрібно до нього придивитися: зазвичай він є прекрасним середовищем для розведення цих комах.

Ще одне місце «гніздування» дрозофіл — це контейнер для сміття. Навіть якщо ви регулярно викидаєте пакет, на стінках може залишатися живильне середовище для мушок.

Пиво і вино, яблучний оцет — ці рідини баблять комах, немов магніт. Якщо на кухні десять завалася відкрита пляшка, вони обов'язково прилетять.

Забита кухонна мийка, вологі губки і ганчірки, швабри — все це є джерелом важливої для мошкар вологи.

Звісно, небажаних гостей можна позбутися, використовуючи звичні фумігатори та інші хімічні засоби. Проте можна не труїти себе разом із мушками, а використати екологічні і дієві екометоди.

Пастки власними руками

Вам буде потрібно звичайна скляна банка і аркуш паперу. З нього потрібно скрутити конус і закріпити кінчик скотчем. Тепер помістіть конус в банку, попередньо поклавши на дно щось привабливе для комах. Це може бути стиглий плід, кілька ложок варення або яблучний оцет.

Налийте в глибоку тарілку яблучний оцет (висота 3–4 см), додайте пару крапель рідкого мийного засобу для миття посуду, 40–50 мл води і ретельно перемішайте. Потім накрийте ємність харчовою плівкою, і на відстані 1–2 см зробити в ній зубочисткою маленькі дірочки. Дрібні мушки відчуватимуть кисле середовище і залазять через отвори під плівку. Опинившись в пастці, вони не зможуть вибратися назовні.

У приміщенні, де живуть комахі можна залишити на ніч пляшку пива з невеликим залишком напою. Вранці в ній збереться велика кількість мушок.

Оцет та мило. У скляну банку налейте 1/4 води. Додайте столову ложку яблучного оцту та чайну ложку мильного засобу (рідкого мила або засобу для миття посуду). Ретельно перемішайте суміш та просто залиште банку у місці, де мушок

найбільше. Комашки злетяться за запах оцту, а мило не дасть їм злетіти наверх.

Арома-зброя

Дрібні мухи не люблять запахи евкаліпта, анісу, базилика. Щоб їх відлякати, можна скористатися аромалампою і ефірними маслами. Принцип роботи пристосування досить простий. Класична аромалампа складається з двох частин: ємність для води і корпус, куди встановлюють свічку. Масло додають в воду. В результаті нагрівання воно випаровується і заповнює ненависним мушками запахом кімнату. Оптимальна витрата продукту — 5 крапель на 15 м² площі.

Дрозофіли не переносять запах камфори. Спосіб її застосування — насипати продукт в сковорідку і нагріти до максимальної температури, а точніше до утворення пари. Потім пройти з нею по всіх кімнатах, щоб аромат рівномірно поширився по всьому будинку.

Ще можна приготувати ароматний і вбивчий розчин для непрошених гостей-літунів. Для цього засобу вам знадобиться базилік, розмарин, лимонний чебрець, гвоздика або м'ята. Кілька гілочок будь-якої трави заваріть у 500 мл води. Ретельно розмішайте та дайте розчину настоятися. Після повного охолодження трав'яної настоянки, процідіть рідину через марлю. Додайте столову ложку спирту чи горілки. Готовий розчином обприскайте місця, де мушок найбільше.

Настя ТОПОЛЯ

СТРАВА ТИЖНЯ

Фаршировані баклажани з яловичиною та сулугуні

Інгредієнти: 1 баклажан (приблизно 250–260 г), 150 г яловичого фаршу, 1 ч. л. хмелі-сунелі, 50 г волоських горіхів, 1 маленька цибулина, 1 морква, 100 г сиру сулугуні, 2 ст. л. соняшникової олії, сіль та перець до смаку

Увімкніть духовку, аби розігрівалася до температури 180 градусів. Ретельно помийте невеличкий баклажан, вагою приблизно 250–260 г, хвостик відрізати не потрібно. Розріжте овоч на дві рівні половинки та за допомогою ложки дістаньте м'яку частинку. Зробіть своєрідні «човники».

М'яку частину баклажана наріжте довільними шматочками. Очистьте моркву та цибулину. Моркву натріть на тертці з великими отворами, цибулину наріжте середніми кубиками.

Розітріть пательню з 2 ст. л. соняшникової олії. Викладіть спочатку цибулю та обсмажте кілька хвилин, доки вона не стане м'якою. Додайте кубики баклажанів та моркву. Посоліть і поперчіть до смаку, перемішайте. Подрібніть ножем 50 г волоських горіхів, додайте на пательню разом із 1 ч. л. хмелі-сунелі. Перемішайте та смажте на середньому вогні протягом 5 хвилин.

Натріть сир сулугуні на тертці. Обсмажені овочі викладіть у миску та додайте 150 г яловичого фаршу. Добре перемішайте. Розділіть начинку на дві частини та викладіть у половинки баклажана. Залиште трохи місця з країв. Викладіть начинені баклажани у форму для запікання чи на деко, застелене пергаментом, посипте натертим сиром.

Поставте у розігріту до 180 градусів духовку на 20–25 хвилин. Дайте трохи охолонути та подавайте.

Рятуємо безнадійно забруднені рушники

Кухонні рушники — незамінні помічники будь-якого кухаря та любителя поїсти. Вони завжди допоможуть прибрати пляму на стільниці або дістати форму для запікання просто з духовки, а також врятувати гостей від плям на штанах під час застілля.

Але у кухонних рушників є недолік — вони дуже часто брудняться, і це особливо видно на аксесуарах білих відтінків. Їх потрібно регулярно прати, й іноді позбутися плям буває дуже важко. Але у будь-якої господині чи господаря є свої лайфхаки, які здивують своєю простотою.

Якщо не впевнені у силі порошку та пралки, можна натерти рушники милом та залишити на 30 хвилин. Так буде більше шансів, що плями встигнуть розм'якнутися, а порошок їх легко виведе.

Якщо рушники білі — на допомогу може прийти відбілювач. На пів години рушник потрібно замочити в окропі з додаванням відбілювача, після чого кинути у прання з порошком.

Якщо бруд ґрунтовно в'ївся — допоможє перекис водню. Дві столові ложки на літр теплої води — замочувати потрібно 5–8 годин, після чого відправити у пралку.

Щоб усунути жирні плями з кухонних рушників, можна використовувати мийний засіб — він просто створений для таких завдань. Нанесіть

на плями засіб та залиште на добу. Після цього можна випрати навіть вручну, або ж вичавити й відправити в пральну машину з порошком.

Якщо плями кольорові — наприклад, від кави або томатної пасти, з їх видаленням впорається розчин солі. Одна столова ложка та літр води зроблять справжні дива з кухонними рушниками.

Якщо про аксесуар із тканини забули аж до появи цвілі, найкраще з цим впорається розчин оцту. Замочіть у ньому плями, а потім добре прополощіть.

Якщо надії на відновлення немає, можна спробувати особливо ефективні способи прання. Щоб відіпрати сильно забруднені кухонні рушники, можна залити їх окропом у великому тазі з додаванням 3 столових ложок прального порошку, стільки ж столової соди, олії та відбілювача. Все це має настоятися ніч, а потім рушники потрібно відправити в пральну машину, бажано в швидкому режимі.

Другий надійний спосіб — до таку з окропом додати 2 ложки соняшникової олії, стільки ж сухого відбілювача і склянку прального порошку. У розчин потрібно опустити брудні рушники, а потім дочекатися до повного остигання води. Після цього прополоскати.

Олександр СТЕПАНЕНКО

КАЛЕЙДОСКОП

ТАК ЗВУЧИТЬ РЕШЕТИЛІВКА!
ЗАЙДИ! ВПОДОБАЙ! ПОДІЛИСЬ!

RELIFE.MEDIA

Тваринницька ферма

Полеміка, дискусування

Зодіакальне сузір'я

Крамничка модного одягу

Ссавець родини котячих

Музичний стиль

Основні погляди, переконання

Сірий заєць

Звертання до чоловіка в Англії

Форма, образ, подoba

Цитрусове дерево

Мобільний оператор

Негр (заст.)

Розділовий знак

Самець лисиці

Частини дистанції

Гарячий коктейль

... Айленд (штат у США)

Невеликий батіг

Командир батальйону

Духовий муз. інструмент

Довгохвостий папуга

Учасник походу

Писець

Автомобільна дорога

Мельник, мірошник

Частини стовбура дерева

Стан атмосфери

Рос. кіноактор

Пасовище

Українська повстанська армія

Франт, чепурун

Нім. релігійна поетеса

Соціал-революціонерка

Міжнародний сигнал

Частина доби

Бойфренд лляльки Барбі

... Крістіан Андерсен

Фідель Кастро ...

Радянський танк

Паразитичний черв

Хижий нічний птах

Франц. письменник

Радіопростір

Озеро у Канаді і США

Хижий нічний птах

Наука про мораль

Стар. франц. танець

Частина слова

Чоловіче ім'я

Очко у футболі

Ірландська сепаратистська організація

Місце для мольоти зерна

Жіноче ім'я

Рос. літак-винищувач

Цифра

Найвищий ступінь порівняння

Зброя для метання стріл

Горіхова маса з цукром

Італ. письменник і філософ

Жіноче ім'я

Нім. композитор

Монгольський скотар

Відповіді з №35

БЗДЖИРИБУТАЖИОСУІЦИДБОАТЛОУМАРКОАВПОСАГЛЮГАНОЛЖИРПІАІТГКІОКАПІАЖИУРОПІАКІНАКЕОПЯКОБІДЛЪСЦІДИЗВАБАТРИЛОАТКРЕХКРИЦЯАТГУНОРЛОУБАРМЕНБУКМАРКОРУСРВАРТОСТРЕВУІМАМПОСАГЛЮГАНОЛПОРОХБОНЯСОНБАЗУКА

Гороскоп
на тиждень
(12.09 — 18.09)

Овен. На цьому тижні ви сповнені енергії і життєвих сил. Однак вам варто зменшити оберти і стримати активність. Займіть позицію спостерігача і просто стежте за розвитком подій.

Телець. Фокус уваги на цьому тижні спрямований на професійні досягнення. З'являється шанс продемонструвати свої сильні сторони. Амбітні представники знака зможуть просунутися по кар'єрних сходах.

Близнюки. Зберіться, мотивуйте себе, не бійтеся брати на себе відповідальність. Ви зможете впоратися з фінансовими труднощами, знайти додаткове джерело доходу і зміцнити матеріальне становище.

Рак. Цей період має велике значення для стабілізації ваших емоційних і фінансових активів в довгостроковій перспективі, даючи вам дар відносин, настільки ж чуттєвих, наскільки і вірних.

Лев. Ви легко знаходите спільну мову з оточуючими. Ваші ідеї знаходять відгук колег і начальства. Не варто поспішати приймати привабливу пропозицію, перш ніж прийняти рішення, необхідно все гарненько обміркувати.

Діва. Вам випадають неймовірні можливості і перспективи. Найкраще розглядати варіанти, які з'являються на вашому шляху, як реальні можливості для змін. Не відступайте зі страху, що не впораєтеся із завданням, зірки на вашому боці.

Терези. На цьому тижні ви стоїте на порозі кардинальних змін. Не виключено, що ви подивитесь на звичні речі під іншим кутом і поміняєте світогляд. Деякі істини тепер здаються вам простіше.

Скорпіон. Вдалий тиждень як у фінансовому, як і в особистому плані. Сприятливо вирішувати будь-які питання, пов'язані з фінансами. У вас є можливість зміцнити свої емоційні зв'язки і свої фінансові активи.

Стрілець. На цьому тижні доведеться зосередитися на професійній діяльності. Буде складно, проте, зберігаючи спокій, ви зможете досягти намічених цілей. Ваші дії повинні бути зваженими і розумними.

Козеріг. На цьому тижні відкриваються нові можливості і перспективи. Ви відчуєте бажання змін. Однак в прагненні поліпшити своє життя ви не забуваєте про близьких людей. Старшим родичам може знадобитися ваша допомога.

Водолій. На цьому тижні можуть повернутися до своїх найсміливіших мрій. Немає нічого неможливого для вас! Всесвіт почує ваші бажання і допоможе здійснити задумане. Цей тиждень — ключовий час для вашої роботи.

Риби. На цьому тижні ви повністю мобілізуєте свою енергію, але будьте обережні, щоб не перевтомитися: розставляйте пріоритети в своїх проектах. У вас є ключ до вашого майбутнього успіху, тому оптимізуйте свої шанси.

ІСТОРІЇ ТА АНЕКДОТИ

Оголошення на сайті із продажу речей: «Віддам безкоштовно весільну сукню. Була у використанні один раз. Випадково».

Якщо вже алкаші вночі кричать під вікнами не Цоя, а Червону калину, значить дерусифікація точно проходить успішно!

— Рибко моя, а скажи мені куди ти витратила усю мою зарплату?

— А рибки не вміють розмовляти!

Справжній чоловік — це не той, хто бореться разом із тобою з драконом, а той, що залишається разом із тобою, коли цей дракон — ти.

— Як українці називають російський спецназ?
— «Котлета по-київські».

Стояла поряд із чоловіком у автобусі від якого пахло смаженою картоплею... не втрималася і вкусила його.

— У тебе є таємна фантазія?

— Є. Він бере мене на руки, несе до ліжка...і прибирає у хаті, поки я сплю!

— Куме, який у вас цього року урожай картоплі?

— Дякувати Богу добрий. 14 відер посадив, 14 викопав... нічого не пропало!

Існує легенда, що бувають люди, які після фрази «З мене шоколадка» дійсно її приносять.

Всі шукають з ким постаріти, а мені достатньо людини, з якою я буду

відчувати себе молодою... до старості.

— Валю, яка твоя вага?
— Тебе хвилює чуже горе?

— Алло, це сервісний центр BMW?

— Так!
— У мене пакет порвався!

— Товаришу майор, а бандерівці вміють воювати?
— Хто їх знає, звідти ще ніхто не повертався.

Жіноча народна мудрість: чого не пам'ятаю, того і не було.

